

SÈRIE 1

La prova consta de 5 exercicis. Els exercicis 1 (Traducció) i 2 (Sintaxi) són comuns a les dues opcions. En canvi, per als exercicis 3 (Morfologia), 4 (Etimologia i lèxic) i 5 (Cultura), cal triar una de les dues opcions A o B (la mateixa per a tots tres).

1. Exercici de traducció

[3 punts]

Cir anuncia als grecs contra qui serà l'expedició i els demana que informin els soldats.
(Xenofont, *Anàbasi* 1.4.11.5)

καὶ Κῦρος μεταπεμψάμενος τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων ἔλεγεν ὅτι ἡ
ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν
ταῦτα τοῖς στρατιώταις.

ἔσοιτο : futur d'optatiu d'εἶμι = "serà".

Βαβυλῶνα : de Βαβυλῶν, -ῶνος, ἡ = Babilònia

I Cir després d'haver cridat els generals dels hel·lens, deia que l'expedició seria (serà) contra el gran rei, fins a Babilònia. I ordena que ells diguin aquestes coses als soldats.

2. Exercici de sintaxi

[2 punts]

a) En el text hi ha un participi.

a) Quin és?

El participi és μεταπεμψάμενος

b) Amb quin mot o mots concorda?

Concerta amb Κῦρος

c) Indiqueu el complement o complements que té.

Porta un complement directe τοὺς στρατηγούς i d'aquest depèn un complement del nom: τῶν Ἑλλήνων

total parcial

b) En el text hi ha un infinitiu.

a) Quin és?

L' infinitiu és λέγειν

b) De quin verb depèn i quina funció sintàctica fa?

Depèn de κελεύει i fa la funció de nucli de l'oració subordinada substantiva de complement directe

c) Indiqueu el subjecte i els complements d'aquest infinitiu.

El subjecte de l' infinitiu és αὐτοὺς.

ταῦτα és el complement directe de l' infinitiu i τοῖς

στρατιώταις fa la funció de complement indirecte de l'infinitiu.

Opció A

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Escriuiu cada una de les formes següents del verb *ὁράω* sota l'anàlisi morfològica que li correspongui:

ὄρα, εἶδομεν, ὄρᾱν, ὄρᾱτε, εἶδον

- a) Segona persona del singular, present d'imperatiu, veu activa.
ὄρα
- b) Segona persona del plural, present d'indicatiu, veu activa.
ὄρᾱτε
- c) Primera persona del plural, aorist d'indicatiu, veu activa.
εἶδομεν
- d) Infinitiu present, veu activa.
ὄρᾱν
- e) Tercera persona del plural, aorist d'indicatiu, veu activa.
εἶδον

4. Exercici d'etimologia i lèxic

[2 punts]

Digueu de quins dos ètims grecs deriven els mots catalans següents.
Per exemple: *ὁ φίλος/ ὁ λόγος*

	Ètim 1	Ètim 2
democràcia	<i>ὁ δῆμος</i>	<i>τὸ κράτος</i>
astronomia	<i>ὁ ἀστήρ</i>	<i>ὁ νόμος</i>
metropolità	<i>ἡ μήτηρ</i>	<i>ἡ πόλις</i>
cacofònic	<i>κακός, -ή, -όν</i>	<i>ἡ φωνή</i>
Mesopotàmia	<i>μέσος, -η, -ον</i>	<i>ὁ ποταμός</i>

5. Exercici de cultura [2 punts]

Marqueu a la casella corresponent si les afirmacions següents són vertaderes o falses (si marqueu "vertader" cal que siguin certs TOTS els aspectes esmentats a cadascuna).

	vertader	fals
La maga que converteix en porcs Odisseu i els seus companys al cant X de l' <i>Odissea</i> es deia Circe i vivia a l'illa d'Eea.	XXX	
Electra, filla d'Agamèmnon i Clitemnestra, i germana d'Orestes, pertanyia a la casa reial d'Atenes.		XXX
La primera ciutat que els grecs van fundar a Empúries se sol anomenar palaiòpolis .	XXX	
Telèmac, fill d'Odisseu i Hèlena, va sortir d'Ítaca en un vaixell a la recerca de notícies del seu pare, absent des de feia vint anys.		XXX
A la <i>Ilíada</i> , Príam s'acomiada de la seva esposa Andròmaca i del seu fill, abans de partir cap el combat que l'enfrontarà a Aquil·les, i en el qual trobarà la mort.		XXX

Opció B

3. Exercici de morfologia

[1 punt]

Totes les formes de la llista següent estan en genitiu plural, excepte dues. Subratlleu-les.

πόλεων	ποιητῶν
ξένων	γενῶν
εἰπών XXX	τριήρων
ἐλπίδων	εὐδαίμων XXX
λόγων	ἀνδρῶν
TOTAL	

4. Exercici d'etimologia i lèxic

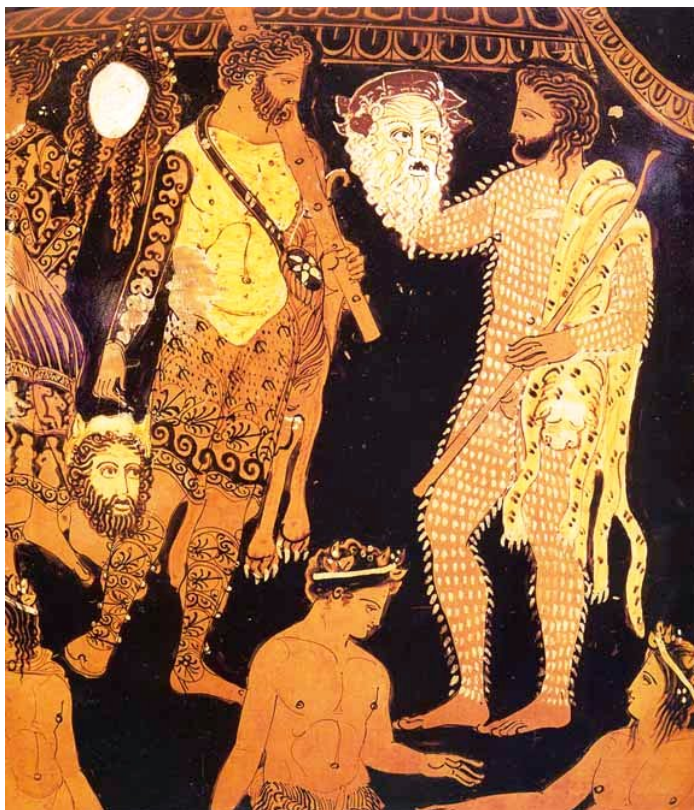
[2 punts]

Escriviu un dels dos ètims grecs que componen cada un dels mots catalans següents i esmenteu-ne un derivat en català o castellà. Per exemple:

antropologia	ὁ ἄνθρωπος	misanthrop
hepatologia	ὁ λόγος	biologia
astronomia	ὁ νόμος	autonomia
ornitomància	ἡ μαντεία	quiromància
cardiopatía	ἡ καρδιά	electrocardiograma
fotografia	ἡ γραφή	biografia

5. Exercici de cultura [2 punts]

En la imatge següent veiem uns actors de teatre preparant-se per a la representació.



A partir d'aquesta imatge, feu una redacció (entre cent cinquanta i dues-cents paraules) sobre les característiques de les representacions teatrals a la Grècia antiga, en què respongueu a les qüestions següents:

- Quan, on i en quines ocasions s'esdevenien?
- Hi havia diferents tipus de representacions? Descriviu-los breument.
- Respecte als actors, quants n'hi havia, i com es caracteritzaven?
- Què en conservem del teatre grec?

Les representacions teatrals tenien lloc als teatres, llocs per “contemplar” durant les festes religioses. Podem parlar de dos tipus de representacions les tragèdies i les comèdies.

La tragèdia és una creació de la ciutat d'Atenes durant el segle V a.C. Podem dir doncs que la tragèdia va néixer, es va desenvolupar i va morir a Atenes al segle V i que els tres autors més importants són Èsquil (*Set contra Tebes*, *Suplicants*, *Perses*, *Prometeu encadenat* i la trilogia anomenada *Orestea*). Sòfocles (*Edip rei*, *Edip a Colona*, *Antígona*, *Àiax*, *Electra*, etc.) i Eurípides (*Medea*, *Bacants*, *Ifigenia a Aulis*, *Electra*, etc.). Les representacions d'aquestes obres tenien lloc durant les Grans Dionísies que celebraven el déu Dionís, déu del vi. Posen en

escena històries conegudes pel públic que fan referència al passat mític o històric de les ciutats amb l'objectiu de "discutir en escena" els temes importants de la mateixa en paral·lel amb la "*ekklesia*" i provocar la "*catarsis*", o purificació dels sentiments de l'espectador a través del terror i de la pietat que sent quan s'identifica amb allò que pateix el protagonista.

En un principi hi actuaven dos actors (obres d'Èsquil), més tard tres (Sòfocles i Eurípides), solament homes, que representaven tots els personatges, i un cor, grup de persones, primer dotze, després quinze.

Els actors utilitzaven màscares que facilitaven reconèixer els personatges d'una banda i d'altra que la veu dels actors es dirigís cap el públic gràcies a la forma de la boca, i coturns, unes sabates elevades, per sobresortir dels components del cor.

A escena trobem l'*encyclema*, una mena de plataforma giratòria que permetia tenir dos fons d'escena i a partir d'Eurípides el "*deus ex machina*", una grua que portava o treia d'escena un personatge.

La comèdia els representants més importants de la qual són Aristòfanes i Menandre té una estructura similar a la de la tragèdia, però hi ha un cant especial del cor, la "*paràbasi*", en el qual els membres del cor s'adrecen al públic i li ofereixen una interpretació d'actualitat de la peça, que, per altra banda, toca temes del present i quotidians i no històrics o mitològics. Les comèdies es representaven durant les Festes Lenees en honor de Dionís Leneu i en el cinquè dia de les Grans Dionísies.

Aristòfanes crea comèdies que caricaturitzen personatges de la vida de la ciutat com Sòcrates a *Els núvols* o que presenten solucions còmiques als grans problemes de la ciutat com la guerra a *Lisístrata*, o el govern a *Assembleistes*. Posa en escena les tensions d'una manera deformada i proposa unes solucions que van contra totes les convencions.

Altres obres que conservem del mateix autor són *Les granotes*, *Les aus*, *Les vespes*, *La pau*, *Els cavallers*.